

SCENARIUSZ LEKCJI OTWARTEJ

Opracowała i przeprowadziła: mgr Joanna Olszewska

Data: 04.04.2023r.

Grupa wiekowa: 3- 4 latki

Miejsce: Oddział Przedszkolny przy Szkole Podstawowej nr 51 im. Ludwika Zamenhofa

Treść podstawy programowej:

I5) uczestniczy w zabawach ruchowych, w tym rytmicznych, muzycznych, naśladowczych, z przyborami lub bez nich; wykonuje różne formy ruchu: bieżne, skoczne, z czworakowaniem, rzutne;

I7) wykonuje czynności, takie jak: sprzątanie, pakowanie, trzymanie przedmiotów jedną ręką i oburącz, małych przedmiotów z wykorzystaniem odpowiednio ukształtowanych chwytów dłoni, używa chwytu pisarskiego podczas rysowania, kreślenia i pierwszych prób pisania;

I9) wykazuje sprawność ciała i koordynację w stopniu pozwalającym na rozpoczęcie systematycznej nauki czynności złożonych, takich jak czytanie i pisanie.

III8) obdarza uwagę inne dzieci i osoby dorosłe;

III9) komunikuje się z dziećmi i osobami dorosłymi, wykorzystując komunikaty werbalne i pozawerbalne; wyraża swoje oczekiwania społeczne wobec innego dziecka, grupy.

IV1) wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą komunikatów pozawerbalnych: tańca, intencjonalnego ruchu, gestów, impresji plastycznych, technicznych, teatralnych, mimicznych, konstrukcji i modeli z tworzyw i materiału naturalnego;

IV2) wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą języka mówionego, posługuje się językiem polskim w mowie zrozumiałej dla dzieci i osób dorosłych, mówi płynnie, wyraźnie, rytmicznie;

IV11) wyraża ekspresję twórczą podczas czynności konstrukcyjnych i zabawy, zagospodarowuje przestrzeń, nadając znaczenie umieszczonym w niej przedmiotom, określa ich położenie, liczbę, kształt, wielkość, ciężar, porównuje przedmioty w swoim otoczeniu z uwagi na wybraną cechę;

IV12) klasyfikuje przedmioty według: wielkości, kształtu, koloru, przeznaczenia, układa przedmioty w grupy, szeregi, rytmy, odtwarza układy przedmiotów i tworzy własne, nadając im znaczenie, rozróżnia podstawowe figury geometryczne (koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt)

Temat: „ Pisankowy zawrót głowy ” - zabawy oparte o metodę aktywizującą A. Świć – „ Kodowanie na dywanie”

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z tradycjami Świąt Wielkanocnych
- prezentowanie przez dzieci umiejętności kodowania
- kształtowanie spostrzegawczości i wyobraźni
- usprawnianie motoryki dużej
- rozwijanie współdziałania dzieci w zabawach i w sytuacjach zadaniowych

Cele szczegółowe: (dziecko)

- rozróżnia kolory i potrafią je nazwać: fioletowy, zielony, niebieski, czerwony, żółty, pomarańczowy
- odwzorowuje elementy
- rozumie i wykonuje polecenie nauczyciela

Formy:

- indywidualna
- zbiorowa

Metody:

- słowne: pogadanka, objaśnienia i instrukcje
- czynne: samodzielnych doświadczeń
- metody czynne: metoda zadań stawianych dziecku, metoda samodzielnych doświadczeń
- metody aktywizujące- kodowanie na dywanie, metoda Klanzy

Środki dydaktyczne:

- wytłaczanki, karty z wzorami pisanek, pompony, klamerka, tablica interaktywna, wydmuszki, farby, gra „Pictionary air”, tablet, kolorowanki, karton, papierowe pisanki, chusta animacyjna, balony, pudełka.

Przebieg zajęć

I. Część wstępna

1. Powitanie w kręgu – zabawa integracyjna

„Wszyscy są, witam Was, zaczynamy już czas.

Jestem ja, jesteś Ty, raz, dwa, trzy”

Dzieci klepią do rytmu w kolana, wskazują palcem na siebie i kolegę lub koleżankę i klaszczą w dłonie.

2. „Zajączki” – zabawa paluszkowa

Pięć małych zajączków kica na polanie.

Gdy się jeden schowa, ile tu zostanie?

Dzieci machają otwartą dłoń, po zaśpiewaniu piosenki chowają jeden palec i odliczają ile zajaczków/ palców zostało.

Cztery małych zajaczków kica na polanie.

Gdy się jeden schowa, ile tu zostanie?

Dzieci machają dłoń, po zaśpiewaniu piosenki chowają kolejny palec i odliczają ile zajaczków/ palców zostało.

Trzy małe zajaczki kicają na polanie.

Gdy się jeden schowa, ile tu zostanie?

Dzieci machają dłoń, po zaśpiewaniu piosenki chowają kolejny palec i odliczają ile zajaczków/ palców zostało.

Dwa małe zajaczki kicają na polanie.

Gdy się jeden schowa, ile tu zostanie?

Dzieci machają dłoń, po zaśpiewaniu piosenki chowają kolejny palec i odliczają ile zajaczków/ palców zostało.

Jeden mały zajaczek kica na polanie.

Gdy się jeden schowa, ile tu zostanie?

Dzieci zaciskają dłoń w pięść.

3. „Wielkanocne pudełeczko” – zagadki z wykorzystaniem zmysłu dotyku.

Wybrane dziecko podchodzi do pudełka, wkłada ręce w otwory i próbuje zgadnąć jaką niespodziankę zostawił dla nich zajaczek wielkanocny. W środku znajduje się wytłaczanka do jajek.

II. Część główna

1. „Zakodowana wytłaczanka” – kodowanie

- Nauczyciel prezentuje wytłaczanki i zadaje pytanie dzieciom: Do czego służą i jak się nazywają te przedmioty?

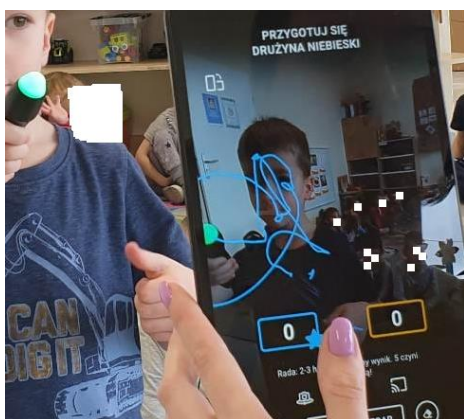
- Dzieci dobierają się w pary, nauczyciel rozdaje jedną wytłaczankę na dwie osoby. Przedszkolaki palcami lub klamerkami układają pomponiki według zakodowanego wzoru w wytłaczankach.

2. „Pisankowa drużyna”- zabawa ruchowa.
Każde z dzieci otrzymuje jedną papierową pisanekę. Gdy słyszą utwór muzyczny Śpiewające Brzdące „Hopla Hopla” dzieci kicają jak zajaczki. Gdy utwór przestaje grać dzieci szukają kolegów/koleżanek, które mają taką samą pisanekę.
Link do utworu:
<https://www.youtube.com/watch?v=t-jVEPrPR9c>
3. „Sprzątanie pisanek”- zabawa z chustą animacyjną
Dzieci stają w kole trzymając chustę animacyjną. Na początku delikatnie falują chustą podrzucając znajdujące się na niej balony, potem coraz szybciej i wyżej, aby wyrzucić wszystkie balony/pisanki z chusty. Dzieci zbierają balony i segregują je do pojemników oznaczonych odpowiednimi kolorami.
4. „ Pisankowy obraz”- zabawa kreatywna/ plastyczna z wykorzystaniem rzutu
Dzieci otrzymują po wyduszcze z farbą, którą rzucają w wyznaczone miejsce, tworząc kolorową pisanekę.

5. „Niewidzialna pisanka” malowanie z wykorzystaniem gry Pictionary air i tabletu
Przy użyciu gry Pictionary air dzieci malują w powietrzu jako, a efekt swojej pracy mogą zobaczyć na tablecie.

III. Część końcowa

1. „Pisanki – Kraszanki”- ewaluacja zajęć

Rozdanie kolorowanek z jajkami, na których dzieci malują uśmiechniętą lub smutną buzię, w ten sposób oceniają co im się spodobało, co sprawiło trudność.